

VELIKONOCE | 2021

Milí farníci,

slavíme Velikonoce, jejichž podoba je už podruhé ovlivněna pandemií koronaviru. Stejně jako loni budeme nejdůležitější svátky v roce prožívat jen v přítomnosti našich blízkých mimo širší farní společenství. Přesto, že jsou Velikonoce oslavou zmrtvýchvstání a nového života, slavíme je v kontextu nejistot a obav z dnešních dní. V posledních měsících jsme se naučili, že ticho neznamena vždy mír, a někteří z nás těžko hledají světlo v nekonečném stínu životních situací, ve kterých se ocitli.

Křesťanská víra však přináší naději také do těchto bezvýchodných okolností, i když se to na první letmý pohled nemusí tak jevit. Ačkoli je to pro nás těžké pochopit, ve chvílích, kdy truchlíme, rosteme. Víra ve vzkříšeného Krista

nám poskytuje oporu. Ani v momentech, kdy se nám nedostává síly, nepřestáváme doufat. Přeji vám všem, abyste si při letošní soukromé oslavě Velikonoc tuto milost, kterou nám křesťanská víra poskytuje, více uvědomili, prožili a předali svému okolí.

Devatenáctého března, v den slavnosti svatého Josefa, jsme vstoupili do Roku rodiny, který vyhlásil Svatý otec František. Situace, ve které se v poslední době nacházíme, nám poskytuje dostatečný prostor pro duchovní růst našich rodin a pro posílení

vztahů v nich. Ať je pro nás všechny oslava letošních Velikonoc nejen oslavou vzkříšeného Krista, ale také společně prožitým začátkem Roku rodiny.

P. Matěj

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Modlitba za oběti pandemie

Po celou dobu postní jsme byli evropskými biskupy vyzýváni, abychom se modlili za oběti koronavirové pandemie. Každá země v jeden den postní doby slavila mši svatou na tento úmysl, na Českou republiku připadl 17. březen.

K polovině února, kdy byl tento řetězec zahájen, bylo v Evropě zaznamenáno více než 770 000 osob, které zemřely na covid-19. V našich modlitbách chceme pamatovat na tyto lidi, jejich blízké, ale i na všechny, kteří jsou aktuálně zasaženi nemocí a nemají jistotu vlastního života. Spolu s nimi jsou do našich přímlyv zahrnováni také zdravotníci, sociální pracovníci a všichni další lidé, kteří stojí v první linii boje proti nemoci. A v neposlední řadě je to i prosba za ukončení pandemie.

V naší farnosti jsme mši svatou sloužili ve středu 17. března v 18 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Říčanech.

P. Matěj

Rok rodiny 19. března 2021 až 26. června 2022

Papež František vyhlásil zvláštní rok s tématem „Rodina Amoris laetitia“, který svěřil pod patronát sv. Josefovi. Devatenáctého března tohoto roku církev oslavila pět let od vydání apoštolské exhortace Amoris laetitia o kráse lásky v rodině a radosti z ní. Zároveň v tento den papež František slavnostně zahájil rok věnovaný rodině. Vyvrcholí 26. června 2022 u příležitosti X. světového setkání rodin se Svatým otcem v Římě.

Zkušenost pandemie silněji vynesla na světlo centrální úlohu rodiny jako domácí církve a zdůraznila význam vztahů mezi rodinami, které činí církev „rodinou rodin“ (AL 87). Rodina si zaslouží rok slavení, protože se nachází v centru úsilí a péče ze strany každého činitele v pastoraci a v církvi. Cíle roku rodin jsou tyto: Šířit poselství apoštolské exhortace Amoris laetitia, „aby lidé zakoušeli evangelium o rodině jako radost,

která »naplňuje srdce i celý život« (AL 200). Rodina, která objeví a zakusí radost z toho, že je darem pro církev a společnost, se „může stát světlem v temnotě světa“ (AL 66). Ukazovat, že svátost manželství je dar a má v sobě sílu, která proměňuje lidskou lásku. Je důležité, aby pastýři a rodiny kráčeli spolu, sdíleli spolu odpovědnost a vzájemně se v pastoraaci doplňovali v různých povoláních v církvi (srov. AL 203). Dát rodinám prostor, aby se mohly angažovat v pastoraaci rodin. Je potřeba, aby „evangelizační a katechetické úsilí bylo zaměřeno dovnitř do rodiny“ (AL 200), protože rodina, která je učednicí, se stane i rodinou misionářskou. Učit mladé lidi, aby si uvědomili, že je důležité růst v pravdě lásky a ve vědomí sebe jako daru ve všem, čemu se věnují. Rozšířit záběr a činnost rodinné pastoraace, aby probíhala napříč společenstvím věřících a zahrnovala manžele, děti, mladé lidi, seniory a rodiny v obtížných situacích.

Více informací o Roku rodiny naleznete zde:
<http://www.laityfamilylife.va/content/laityfamilylife/en/amoris-laetitia.htm>

P. Matěj

Korona vyžaduje důvěru a statečnost

Jsme už pomalu unavení z korony, nebaví nás to. Někdo zvládá situaci lépe, ale někdo opravdu trpí: osamělostí, přetížeností, strachem o existenci nebo blízke atd. Mezi křesťany se množí otázky typu: „Proč to Bůh dopustil (ne-li seslal)? Co nám tím chce říci? Žili jsme moc luxusně a máme si něco uvědomit?“

Jasně, nikdy není špatné přemýšlet nad svým životem a případně i poopravit životní kurz. Jenže se mi prostě nechce věřit, že nás Bůh tímto způsobem vychovává. Že by Bůh dopustil smrt tolika lidí, abychom změnili svůj život? Vnímám to, co přichází od Boha, jinak. Vnímám jen a jen lásku a že mě právě touhle láskou vede. Beru z Boží ruky pouze to dobré a jsem vděčná za velké a malé dobré věci, které mě potkávají. To špatné nebo těžké v mém životě Bohu nepřipisuji. Ani satanovi. Co já vím, jak duchovní svět funguje? Odkud přichází zlo, to za stovky let teologové nevyřešili. Já jenom vím, že je Bůh dobrý a že mě miluje. Také vím, že Bůh umí psát na křivých rádcích rovně a změnit zlo v dobro.

Svůj úkol vidím v tom neřešit otázku „proč“, ale spíš důvěřovat

a obstat v aktuální situaci co nejlépe. Zdá se mi důležitější snažit se zůstat přívětivá k lidem, kteří mají jiný (třeba v mých očích nezodpovědný) přístup ke koruně; snažit se pomáhat, kde to jde; podporovat druhé modlitbou; snažit se přemáhat náběhy deprese; snažit se šířit naději tam, kde vládne destruktivní nálada; snažit se i přijmout pomoc, když je druhý zrovna silnější než já... Není to vůbec lehké a někdy se nechovám tak, jak bych chtěla, ale cítím v tom všem Boží vlídnou přítomnost.

Anna Sirovátková

INSPIRACE

Putování za Světlem

Dokud máte světlo, věřte ve světlo... (Jan 12,36)

V *Katolickém týdeníku* nabídli Salesiáni Žabovřesky putování postní dobou za Světlem. Připojila jsem se, i když moje putování se dvěma francouzskými holemi není zrovna nejveselejší. Ovšem velká výzva to pro mě byla, každý den alespoň 2 km. Z mnoha nabídek jsem zvolila veřejné úmysly: za ty, co ztratili víru na své cestě životem (100% splnění představovalo ujít 3 km); za ukončení pandemie

(20 km). Splnila jsem obojí. Nyní putuji za rodiny (100 km). Protože je úmysl veřejný, odputovali i ostatní. Současně putuje 880 poutníků, kteří ušli 31 159 km. Společně jsme začali v Jeruzalémě a pokračovali: Řím, Santiago de Compostela, Fátima, Lurdy a přes oceán do Guadalupe. Jsme ve Rwandě na cestě do Kibeho, kde se také zjevila Panna Maria a přinesla poselství. Při putování jsem, kromě jiného, vzpomínala na velký mariánský okruh v roce 2010, který byl sice autobusem, avšak mezi některými zastávkami jsme místo přespání v hotelu strávili noc v našem dopravním prostředku. Vzpomínala jsem na Fátimu, Lurdy, Santigo de Compostela, La Salette, Barcelonu, Toledo a Guadalupe ve Španělsku. Bylo to náročné! Díky Bohu, že jsem byla na těchto místech. Postní doba není jen o putování, je o rozjímání, o tom, co nebo kdo je pro nás důležitý a proč, co mohu udělat pro druhé, kde pomoci a čím udělat radost. I v době pandemie se skrývá pod povrchem jistě nějaké sdělení od našeho Pána. Cesta ke Světlu bez překážek nikam nevede. Neztrácejme víru, naději a lásku.

Miloslava Pangrácová

Pozvání k putování rokem svatého Josefa

Diecézní katechetické centrum Biskupství brněnského připravilo mnoho aktivit. Na náboženství jsme se s dětmi, které se scházejí online v úterý (postupně po skupinkách) od 14 do 18 hodin, zapojili do „Učení svatého Josefa.“

Tak například můžeme: **Přijímat druhé** – Josef se citlivě choval k Marii i k Ježíši a chránil je. Učím se být zdvořilý k druhým, nepoužívám hned tvrdá slova, když si nerozumíme, nedělám žerty, které druhé zesměšňují. Modlím se za své bližní. **Otevřít se Bohu** – Josef šel s Marií do Betléma na sčítání lidu. To, co mě trápí, i to, z čeho mám radost, se učím odevzdávat Bohu v modlitbě, naslouchat mu a přijímat jeho vůli, i když se liší od mých plánů. **Být vynalézavý** – Josef se v Betlémě snažil ze všech sil, aby našel pro rodinu přístřeší. Učím se být i v těžkostech vynalézavý. Sám vymyslím, co mohu udělat pro ostatní. **Být vytrvalý** – Josef se nevzdal, když nenašel v Betlémě přístřeší, a nechyběla mu naděje. Učím se dodělat do konce i těžké úkoly. Podpořím v tom i ostatní.

Další aktivita je „Loterie svatého Josefa“, ve které si můžeme občas

vylosovat vlastnost a zkoušet své odhodlání.

Příklad:

Vlastnost: respekt k tajemství druhého.

Text k zamyšlení: „Svatý Josef se spojil s příběhem, který Bůh začal psát v lůně jeho snoubenky. Přijal Marii k sobě domů. Přijal tajemství, které v ní bylo, i tajemství, kterým byla ona sama.“ (Benedikt XVI.)

Praktický podnět: Ponechám druhým jejich názor a budu je respektovat.

Vše také doporučuji knihu *Stín Otce* od Jana Dobraczynského.

HZ

*Ilustrace Hana Dostálová
(převzato z Modlitby ke
sv. Josefovi Biskupství brněnského)*

CO NAD ČÍM PŘEMÝŠLEJÍ NÁCTILETÍ

Co je potřeba, aby vznikla víra?

U mne bylo základem navštěvování kostela již od malička, koneckonců člověk, který vnímá, co se kolem něj děje (od tří let), by se mohl v kostele bát, je tam zima, kamenné stěny, velký prostor. Ale já byl zvyklý.

Do kostela bych ale jako batole nedošel, tudíž druhou důležitou „ingrediencí“ pro moji víru byli a jsou moji rodiče, kteří mne doprovázejí na Božích cestách už od mého narození.

Myslím si ale, že by mne víra nechytala, kdyby mne nezajímaly biblické texty a jak je pan farář vykládal. Nyní pro mne k víře patří slušnost, úcta ke starším, poctivost, dobré skutky, láska – a to nejsou všechny prvky. Chtěl bych poděkovat rodičům a panu faráři, díky kterým věřím v Boha.

Tomáš Kundrát

*Zamyšlení vzniklo v rámci
setkávání náctiletých v online
náboženství.*

Co řekl Bůh Kateřině Sienské o Eucharistii

Věčný život dostáváme v pokrmu těla Kristova a nápoje jeho krve. Bůh nás stvořil z lásky, a proto bez lásky nemůžeme žít. Láska je pokrm duše. Přes Krista jsme svázáni s Bohem pomocí Eucharistie. Když člověk přijme Eucharistii ve stavu milosti, zůstane mu v duši otisk Boží lásky, dobrotivost Ducha svatého a moudrost Syna. Hostie je jako pečeti.

Duše je pak posílena Boží mocí proti smyslové vášni, zlým duchům a světu. Bůh proto žádá naši vděčnost a lásku, neboť je nejvyšší a věčné Dobro. To, co nám udělují kněží ve svátostech a Eucharistii, se nemůže rovnat našim časným skutkům.

Yva Šebková

Maxmilián Kolbe a Rytířstvo Neposkvrněné

Jméno Maxmiliána Kolbeho, jehož papež Jan Pavel II. svatořečil roku 1982, znají dnes lidé na celém světě. Do paměti většiny z nich se totiž zapsal především díky

hrdinskému činu, když v srpnu 1941 v koncentračním táboře Auschwitz-Birkenau dobrovolně nabídl svůj život za život polského spoluvězně, otce rodiny, pro výstrahu odsouzeného k smrti hladem po útěku jednoho z vězňů.

Polský minorita Maxmilián Kolbe založil mariánské evangelizační hnutí nazývané Rytířstvo Neposkvrněné (latinsky Militia Immaculatae). Toto hnutí vzniklo jako reakce na útoky nepřátel Církve svaté a lhostejnost mnohých křesťanů. Když se u příležitosti 200. výročí svobodného zednářství konal v Římě zednářský průvod, jehož účastníci nesli černé prapory s Luciferem, který šlape po archandělu Michaelovi, s nápisy „Ve Vatikánu musí panovat satan a papež bude jeho sluhou“ a vykřikovali rouhavá hesla před papežským palácem, rozhodl se Maxmilián založit společnost, která by měla za cíl bojovat proti zednářům a jiným přívržencům satana.

Maxmilián Kolbe tehdy shromáždil v minoritském semináři v Římě šest stejně smýšlejících mladých bratří. Před sochou Panny Marie sestavili cíle a pravidla nového hnutí. Dne 16. října 1917 tak byla založena Armáda neposkvrněné Panny, Rytířstvo Neposkvrněné, které se postupně rozrostlo ve veřejné mezinárodní sdružení.

Rytíři a rytířky Neposkvrněné skrze vlastní úplné odevzdání se do rukou Matky Boží usilují v první řadě o vlastní obrácení a pak o obrácení ostatních hříšníků, zvláště odpadlíků od víry a těch, kteří ještě neznají Ježíše Krista. Odevzdání se Panně Marii v M. I. nekončí u Panny Marie, ale směřuje ke Kristu. Je to ve skutečnosti zasvěcení se Ježíši. Mottem M. I. je „Vést každého člověka skrze Pannu Marii k Božskému Srdci Pána Ježíše“.

Ke hnutí se vrátíme v příštím čísle Zvonu.

Andrea Krumphanzlová

Z FARNÍ CHARITY

Sbírka potravin

V současné době se ocitlo mnoho lidí i v našem okolí bez prostředků na běžný provoz domácnosti včetně jídla. Farnost Říčany, Farní charita a dobročinný obchod KOLOBĚH se rozhodli zorganizovat potravinovou sbírku. Sběrka proběhne ve čtvrtek **8. dubna od 12 do 17 hodin u říčanského kostela**. Můžete přinést jakékoli trvanlivé potraviny (např. mouku, rýži, olej, těstoviny, konzervy) **s platnou záruční dobou**. Během sbírky bude také

umožněno potřebným, aby si u kostela potraviny vyzvedli. Poté bude potraviny distribuovat charitativní obchod KOLOBĚH na Masarykově náměstí v Říčanech ve svých otevíracích hodinách. Pomoc je určena komukoli, pro koho je aktuální situace finančně tíživá, výdej bude probíhat do vyčerpání darovaných zásob. Podle zájmu a potřeby se bude sbírka opakovat v dalších měsících. Děkujeme za vaši pomoc.

za farnost P. Konstantin Petr Mikolajek, O. Praem, Hana Máchová, za Farní charitu Marie Junková, za Koloběh Říčany Eva Hazdrová Kopecká a Martina Vavřincová.

Kontakt pro případné dotazy:
732 126 355

VZPOMÍNKA

P. František Lízna SJ (11. července 1941– 4. března 2021)

Kdo se s tímto člověkem, bez nadsázky plným Světla, potkal, nikdy na něho nezapomene. Je čas poděkovat a připomenout si jeho bohatý život.

Narodil se v Jevíčku. V devatenácti letech byl sedm měsíců vězněn v Jáchymově za

hanobení sovětské vlajky, protože nemohl snést nespravedlivé zatýkání těch, kdo nechtěli vstoupit do jednotného zemědělského družstva. V letech 1960–1962 pracoval ve Zbrojovce a jako kulisák v brněnském Janáčkově divadle. Když po vojně pracoval jako dělník v cukrovaru, zavřeli ho podruhé za pokus o nedovolený přechod státních hranic. Později působil jako ošetřovatel v ústavu pro mentálně postižené na Velehradě, kde se setkal s jezuity. Právě zde objevil svou touhu sloužit bližním a Bohu.

Řeholní sliby

Dne 28. dubna 1968 vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova. Rok strávil v jezuitské koleji v Londýně a v řádovém domě v Rakousku. V letech 1969–1974 studoval bohosloveckou fakultu v Litoměřicích. První sliby skládal 15. srpna 1972 v Hostimi u Moravských Budějovic. Na kněze byl vysvěcen 28. června 1974 v Litoměřicích biskupem Františkem Tomáškem. Nedostal však státní souhlas ke kněžské službě. Pracoval tedy dál jako sociální pracovník. V roce 1977 patřil mezi první signatáře Charty 77, za což se dostal do vězení potřetí. Celkem byl vězněn pětkrát, také za šíření samizdatů a tisk letáků o politických věznicích. Ve vězení dohromady strávil něco přes dva roky. Po listopadu 1989 se

stal rektorem jezuitského kostela v Brně, kde působil do roku 1995. Staral se o nemocné, Romy, vězně a bezdomovce. Poslední sliby složil 31. července 1993.

Pečující poutník

V dalších letech působil jako vězeňský kaplan na Mírově a bydlel na faře ve Vyšehorkách nedaleko Mohelnice. Byl známý také jako poutník (při cestách propojoval křesťanský Východ a Západ i Jih a Sever); zkušenosti z putování jsou obsahem několika jeho knih. Je rovněž autorem překladů životopisů svatých z angličtiny. Byl nositelem několika vyznamenání a ocenění – Řádu Tomáše G. Masaryka, za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie a lidských práv (2001), Ceny Františka Kriegla, za práci ve vězeňství (2003), Ceny Celestýna Opitze, za péči o nemocné a potřebné (2013) a Ceny Paměti národa (2017). V roce 2020 mu bylo uděleno významné maďarské ocenění – Cena Jánose Esterházyho, která se uděluje za šíření duchovního odkazu tohoto mučedníka komunismu. Otec František byl oblíbeným exercitátorem a také vyhledávaným učitelem modlitby, pečoval o bývalé vězně a bezdomovce. Byl známý svojí laskavostí a velkorysostí. Jako osobnost mnohokrát překvapoval.

Foto: Paměť národa
www.pametnaroda.cz

Musím jít dál

Někteří z nás měli možnost setkat se s Františkem Lízny při duchovních cvičeních. Mnozí jsme četli jeho knížky. Takovou zkušenost se setkáním má i Hana Zavadilová z naší farnosti. Připomíná si prožitek před několika lety: „Jsem na faře v Kolodějích, kde má moje dcera Anička náboženství. V knihovničce objevuji knihu od P. Lízny *Musím jít dál* o jeho pouti do Santiaga de Compostela. Čtu a čtu a nedokážu si představit sílu, víru, odhodlání se kterým se setkávám na každé stránce knihy. Bez mapy, skoro bez peněz, se

zdravotními problémy..., s mnoha úmysly PUTUJE.“ Hance se tenkrát dostalo posily v pravou chvíli a je vděčná, že se s otcem Františkem alespoň takto setkala. Ve vzpomínkách a modlitbách děkujeme za odvážného, statečného muže-kněze.

Renata Skalošová
Životopisné údaje byly převzaty
z Františkova parte
(<http://farnostmohelnice.cz>).

✞ MALÝ LITURGICKÝ KVÍZ ✞

Jak je to s bohoslužbami v našich kostelích?

Občas si jistě mnozí z nás ještě vzpomenou na poslední advent a Vánoce. V nesnadné době koronavirové pevný bod a krásný čas pondělních rorátů, adventních věnců, usebranosti a přípravy na druhý příchod našeho Pána. Tento čas týden před Štědrým dnem přechází v připomínání jeho prvního příchodu a v následnou oslavu jeho narození vánočním Gloria a krásnými betlémy. Zkusme se tedy zamyslet nad dnešní hádankou.

V naší farnosti je opravdu velký počet kostelů „na vesnicích“. Na faře v Říčanech máme dva

milované kněze, kteří se o nás pečlivě starají, a bohužel ani s občasnou výpomocí odjinud není možné sloužit ve všech kostelích mši svatou každou neděli. Konkrétně se např. v kostele sv. Mikuláše (Otice) slouží mše svatá jen každou první neděli v měsíci (v 11 hod.). V kostele sv. Václava (Jažlovice) se naopak slouží mše svatá každou neděli v měsíci kromě první neděle v měsíci (též v 11 hod.). A konečně, v kostele sv. Martina (Lipany) je to něco mezi těmito dvěma extrémy. Slouží se zde mše svatá každou druhou neděli v měsíci ve 13 hod. a každou čtvrtou neděli v měsíci ve 14 hod.

Otázka prvního kvízu tedy zní: V kterém z těchto tří kostelů mají věřící jistotu, že by v něm každý liturgický rok měla být v neděli alespoň jedna adventní mše svatá a alespoň jedna vánoční mše svatá, pokud by vše fungovalo tak, jak má? (Tip: Nedejme na první dojem a zkusme se opravdu důkladně zamyslet.)

- a) Ve všech třech kostelích.
- b) V žádném z uvedených tří kostelů.
- c) Pouze v kostele sv. Václava.
- d) V kostele sv. Václava a také v kostele sv. Martina.
- e) Pouze v kostele sv. Mikuláše.

Autor kvízu: Matěj Kotěj

Plánujeme farní tábor

Milí rodiče, rádi bychom vaše děti pozvali na farní tábor, který se bude konat v Čechticích nedaleko Pelhřimova. Termín bude 3.–17. července 2021. Další informace se brzy objeví na www.ricany.cz/farnost, <http://nabozenstvircany.svetu.cz>.

Moc se na děti těšíme.

Vaši vedoucí

Správné řešení: e) První neděle v prosinci je totiž VZDY nedělí adventní (první nedělí adventní, když je 1. 12. nebo 2. 12. nebo 3. 12. neděle; druhou nedělí adventní, když je 27. 11., 28. 11., 29. 11. nebo 30. 11. neděle) a první neděle v lednu VZDY spadne do vánočního období. Oproti tomu druhá neděle v lednu již může být 2. nedělí v mezidobí (když je 14. 1. neděle – připadá „nejkratší doba vánoční“, kdy 7. 1. je svátek křtu Páně a následuje 8. 1. pondělí prvního týdne v mezidobí). Tedy zrovna kostelík, který má nejméně tři mši svatých v měsíci z těchto tří kostelů, si vždy o nedělí užije plnohodnotný adventní věnec i betlém.

Proč o Velikonocích barvíme vajíčka?

Vejsce nám v křesťanství připomíná zavřený hrob, z něhož vstal živý Kristus. Jsou tedy symbolem ... (dokončení v tajence na poslední straně). Dosad' ke kraslicím písmena podle klíče. Přečti je za sebou podle čísel na pentlicích.

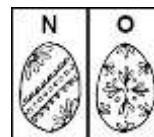
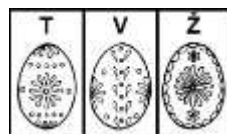
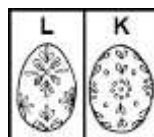
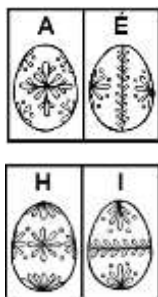
Zdroj: Katechetický věstník 7/2007-08
Biskupství brněnské.

Římskokatolická farnost sv. Petra a Pavla v Říčanech

Velikonoční triduum

Čtvrtek 1. 4.	ZELENÝ ČTVRTEK	18:00	Říčany – Obřady Zeleného čtvrtka
Pátek 2. 4.	VELKÝ PÁTEK	15:00 18:00	Říčany – Křížová cesta Říčany – Velkopáteční obřady
Sobota 3. 4.	BÍLÁ SOBOTA	20:00	Říčany – Vigilie Zmrtvýchvstání Páně
Neděle 4. 4.	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	08:00 09:30 10:30–12:00	Říčany Říčany Říčany – podávání sv. přijímání

- Srdečně vás zveme na rozjímání v Getsemanské zahradě na Zelený čtvrtek od 20:00.
- V Říčanech bude probíhat soukromá adorace u Božího hrobu na Velký pátek od 8:00 do obřadů v 18:00 a na Bílou sobotu od 8:00 až do Vigilie Vzkříšení do 20:00.
- V neděli 4. dubna bude při mši žehnání pokrmů.

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany, tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz *nebo* jaroslav.baluch@seznam.cz, www.ricany.cz/farnost

Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangráčová, Alena Klvaňová, Hana Zavadilová | Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Uzávěrka příštího Zvonu je v pátek 11. června 2021.

Ilustrace k velikonočnímu vydání, pokud není uvedeno jinak, pocházejí z tvorby Veroniky Hudečkové. Za laskavé zapůjčení linorytů děkujeme Olze a Miroslavu Hudečkovým.